

Det er med sorg, at SF Gribskov har modtaget meddelelsen om partimedlemmet Kirsten Juuls død. Hun sad så spillevende iblandt os ved det sidste bestyrelsesmøde i juni, og ganske betegnende for hende lå partiarbejdet hende således på sinde lige til det sidste.

Kirsten Juul var en ægte partisoldat, der flittigt fulgte med i og tog del i partiet. Det gjaldt også, når det drejede sig om det sure slid såsom at hænge valgplakater op og pille dem ned igen, en dont, hun trods sin efterhånden fremskredne alder blev ved med at påtage sig. Om dette arbejde sagde hun for nyligt typisk underspillet, at hun godt kunne mærke, at hun ikke var 70 længere. Det var hendes måde at sige på, at hun lige var blevet 80!

Kirsten Juul var, hvad man kunne betegne som en ortodoks SF'er, og hun havde været medlem af partiet i mere end 40 år. Hun deltog således i det stiftende møde, da SF Gilleleje blev dannet i 1978, og var formand for foreningen i mange år. Som medlem af denne sad hun tillige ganske kortvarigt i byrådet for SF.

Derudover var Kirsten Juul i mange år medlem af den daværende Amtsbestyrelse, hvor hun var med til at tage livtag med tidens udfordringer. Ét af de store mantraer dengang var privatisering af hele plejeområdet, som Kirsten Juul kun kendte alt for godt til fra Græsted-Gilleleje. Hun var inderligt imod det, og hun frygtede sammen med den øvrige amtsbestyrelse med rette, at nissen ville følge med på amtsplan, især efter at Lars Løkke Rasmussen var blevet amtsborgmester.

Møderne i Amtsbestyrelsen var dog ikke lutter alvorlige diskussioner. De foregik på skift hjemme hos ét af medlemmerne, og flere har i dag i kær erindring, hvordan de efter et møde hjemme hos Kirsten Juul og hendes mand sad i deres rondel ude i haven og spiste kød og pølser fra grillen, mens der blev sunget sange fra Arbejdersangbogen.

Noget, der fyldte i Kirsten Juuls liv, var omsorgen for mennesker i nød overalt i verden. Hun var mangeårigt medlem af "Bedsteforældre for asyl", og sammen med sin mand deltog hun jævnligt i demonstrationer ved Sandholm og Sjølsmark. Ligeledes havde hun stor sympati for den palæstinensiske sag, og det skinnede qua hendes private aktiviteter igennem, at denne sag havde en stor plads i hendes hjerte.

I sit arbejdsliv var Kirsten Juul bl.a. folkeskolelærer, og i den egenskab opbyggede hun også sit kendskab til lokalområdet gennem børnene. Hun underviste bl.a. i fransk, et sprog, hun beherskede til fulde. Denne del af hendes lærergerning kom forunderligt nok også til at indgå i flere aktuelle samtaler, vi havde med hende i bestyrelsen i SF Gribskov. De drejede sig om fremmedsprogenes nuværende status i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne – eller snarere disses mangel på samme.

I sin pensionisttilværelse lod Kirsten Juul ikke til at have særligt mange huller i sin kalender. Hver gang vi planlagde et nyt møde i bestyrelsen, skulle det altid lige afpasses med noget andet, hun skulle. Bl.a. sang hun sopran i et kor, og øvetimerne med dette kunne bestemt ikke opsættes til senere. Dette kor afholdt for øvrigt koncert i Kulturhavnen i Gilleleje i juni. På den måde kom Kirsten Juul også på det kulturelle plan til at sætte sit diskrete aftryk på lokalområdet, lige inden hun døde.

Vi kommer i bestyrelsen i SF Gribskov til at savne Kirsten Juul. Hendes loyalitet over for foreningen og partiet var forbilledlig, og for os andre yngre medlemmer stod hun som et fast anker, der bar en god del af foreningens og partiets historie med sig. Selv da det i 2015 så allersortest for partiet, og selvom hun dengang selv kunne have følt sig fristet til at søge andre politiske græsange, stod hun last og brast med foreningen og partiet. Det er fodfolk som hende, partiet i dag har at takke sin genvundne succes for.

Ære være Kirsten Juuls minde.